

ډيموکراسۍ مسلمانې ښځې د فاسدو سياستوالو د عياشۍ او مستۍ وسيلې گرځولې دي

د جمهوري رياست د ارگ له لوري د فساد او فحشا د سيستماتيک ترويج او د پارلمان او وزارتونو د څوکيو په بدل کې له ښځو د جنسي غوښتنې په اړه وروستيو افشا کونو د خلکو ترمنځ سخت تشويشونه راپورته کړي دي. دا کومه نوې پېښه نه ده، بلکې څه موده مخکې د افغان امنيتي ځواکونو له کونډو څخه د ناوړه جنسي استفادې او د ښځو د فوټبال د ټيم پر غړو باندې د جنسي تيري مسئلې هم په پراخ ډول فضا شوې وې.

سره له دې چې د افغانستان د مسلمان ولس په تاريخ کې دا ډول بې عزتۍ اصلاً ساری نه لري، خو په دې اړه دغو افشا کونو وښوده چې خلک د خپلو خوښو د پاک لمنۍ او نواميسو په وړاندې دومره بې احساسه او بې توپيره شوي چې دغه ټکان ورکوونکي او دردوونکي خبر يوازې د څو رسنيو د خبرونو سرتکي او د سياسي رهبرانو په سطح د يوې او دوو غندنو او د ارگ له خوا د څو سنبوليکو حرکتونو پرته د خلکو ترمنځ نور هېڅ عکس العمل را ونه پاراوه. فرضاً که دا ډول پېښه لس يا شل کاله مخکې پېښه شوې او رسنيزه شوې وای، د خلکو عکس العمل به له نن څخه بشپړ متفاوت او جدي و. دغه پېښه د دې څرگندونه کوي چې د دا ډول مسايلو په اړه د خلکو حساسيت خورا کم شوی او ۱۸ کلن استعمار او د ډيموکراسۍ تطبيق د افغانستان د غيرتمن ولس اخلاقي او ذهني وضعيت څومره بدل کړی دی.

د خلکو ټوله هڅه يوازې په دې متمرکه ده، چې څنگه کولای شي يوازې د خپلې کورنۍ د غړو امنيت خوندي کړي، ترڅو هغوی د دا ډول فتنو له شر څخه وساتي. په داسې حال کې چې د فحشا دغه طوفان دومره خطرناک دی، چې د هغه پر وړاندې فردي مبارزه ناممکنه ده؛ مگر دا چې د ډيموکراسۍ نظام او د هغه د ارزښتونو جرړې د ډله ييزې مبارزې په ترڅ کې له بېخه را وايستل شي. ځکه ډيموکراسي ښځه د سياستوالو د عياشۍ او مستۍ وسيله، د پانگوالو او لويو تجارتي کمپنيو جنسي وينځه گڼي او د دغه ليدلوري پر وړاندې مبارزه ستر فکري او سياسي ځواک او بديل نظام - اسلامي خلافت - ته اړتيا لري.

بنسټيزه ستونزه دا ده چې په دا ډول پېښو کې د عامه افکارو پام تر ډېره خلکو او بنسټونو ته ور اړول کيږي او هېڅوک په دا ډول پېښو کې د ډيموکراسۍ مفکورې او ارزښتونه تر پوښتنې لاندې نه راولي؛ په داسې حال کې چې په افغانستان کې اخلاقي فساد تر اوبو لاندې د يخ د هغه ستر غره په څېر دی چې يوازې ډېره لږ برخه يې له اوبو بهر معلومېږي. که د افغانستان مسلمان ولس د ډيموکراسۍ خطر جدي و نه گڼي او پر وړاندې يې مبارزه ونه کړي، ژر ده چې ډيموکراسي به کورنی نظم داسې بدل کړي چې فساد او فحشا به تر دې کچې عادي شي چې پلرونه او ميندې به په هغو نندارچيانو بدل کړي چې د خپلو اولادونو بې حيايي به گوري، خو پر وړاندې به يې هېڅ هم نشي کولی.

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر